

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gegužės 31 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (ES) Nr. 604/2013 – Valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymas – Perėmimo savo žinion ir atsiėmimo procedūros – 26 straipsnio 1 dalis – Sprendimo dėl perdavimo priėmimas ir pranešimas apie jį iki prašomos valstybės narės sutikimo tenkinti prašymą perimti savo žinion“

Byloje C-647/16

dėl *tribunal administratif de Lille* (Prancūzija) 2016 m. gruodžio 1 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. gruodžio 15 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Adil Hassan

prieš

Préfet du Pas-de-Calais

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai A. Rosas, C. Toader, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas, E. de Moustier ir E. Armoet,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Condou-Durande,

susipažinęs su 2017 m. gruodžio 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31; toliau – reglamentas „Dublinas III“), 26 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant Irako piliečio A. Adil Hassan ir *Préfet du Pas de Calais* (Pa de Kalė (Prancūzija)) prefekto ginčą dėl sprendimo perduoti jį Vokietijai teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (ES) Nr. 603/2013

- 3 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 603/2013 dėl Eurodac sistemos pirštų atspaudams lyginti sukūrimo siekiant veiksmingai taikyti Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų bei Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų palyginti duomenis su Eurodac sistemos duomenimis ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1077/2011, kuriuo įsteigiama Europos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (OL L 180, 2013, p. 1), 4 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„[reglamento „Dublinas III“] taikymo tikslais reikia nustatyti tarptautinės apsaugos prašytojų ir asmenų, sulaikytų dėl neteisėto Sąjungos išorės sienų kirtimo, tapatybę. Siekiant veiksmingai taikyti reglamentą „[Dublinas III“] ir visų pirma jo 18 straipsnio 1 dalies b ir d punktus, taip pat pageidautina leisti kiekvienai valstybei narei patikrinti, ar jos teritorijoje nelegaliai esantis trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės yra pateikęs prašymą suteikti tarptautinę apsaugą kitoje valstybėje narėje.“

- 4 Reglamento Nr. 603/2013 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Šiuo reglamentu sukuriama sistema „Eurodac“, kurios paskirtis – padėti nustatyti, kuri valstybė narė pagal reglamentą [„Dublinas III“] turi būti atsakinga už kurioje nors valstybėje narėje trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą[,] ir kitaip palengvinti reglamento [„Dublinas III“] taikymą šiame reglamente nustatytais sąlygomis.“

- 5 Reglamento Nr. 603/2013 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekviena valstybė narė nedelsdama paima kiekvieno ne jaunesnio kaip 14 metų amžiaus tarptautinės apsaugos prašytojo visų pirštų atspaudus, taip pat kuo skubiau ir ne vėliau kaip per 72 valandas nuo jo tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo, kaip apibrėžta [reglamento „Dublinas III“] 20 straipsnio 2 dalyje, <...> į centrinę sistemą.“

Reglamentas „Dublinas III“

6 Reglamento „Dublinas III“ 4, 5, 9 ir 19 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(4) [1999 m. spalio 15 ir 16 d.] Tamperėje įvykusio [Europos Vadovų Tarybos specialaus] posėdžio išvadose taip pat konstatuojama, kad [bendrai Europos prieglobsčio sistemai] artimiausiu metu turėtų būti priskirtas aiškus ir veiksmingas valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdas;

(5) toks būdas ir valstybėms narėms, ir atitinkamiems asmenims turėtų būti grindžiamas objektyviais bei teisingais kriterijais. Jis pirmiausia turėtų padėti greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūras ir netrukdyti siekti greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus;

<...>

(9) atsižvelgiant į pirmojo etapo dokumentų įgyvendinimo vertinimo rezultatus, šiuo etapu reikėtų patvirtinti principus, kuriais grindžiamas [2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 343/2003, nustatantis valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus (OL L 50, 2003, p. 1)] ir, remiantis sukaupta patirtimi, atlikti būtinus Dublino sistemos veiksmingumo ir pagal tą sistemą prašytojams suteiktos apsaugos patobulinimus. <...>;

<...>

(19) siekiant užtikrinti veiksmingą atitinkamų asmenų teisių apsaugą, reikėtų įtvirtinti teisinės garantijas ir teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę, kai priimami sprendimai dėl perdavimo atsakingai valstybei narei, laikantis visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi tarptautinės teisės normų, veiksminga teisės gynimo nuo tokių sprendimų priemonė turėtų apimti tiek šio reglamento taikymo, tiek teisinių ir faktinių aplinkybių, susiklosčiusių valstybėje narėje, kuriai perduodamas prašytojas, vertinimą.“

7 Reglamento „Dublinas III“ 3 straipsnio „Galimybė naudotis tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo procedūra“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės nagrinėja kiekvieną trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės, bet kurios iš jų teritorijoje, įskaitant pasienį arba tranzito zonas, prašančio tarptautinės apsaugos, prašymą. Prašymą nagrinėja viena valstybė narė, būtent ta, kuri yra atsakinga pagal III skyriuje nustatytus kriterijus.“

8 Šio reglamento 5 straipsnyje numatyta:

„1. Siekiant palengvinti atsakingos valstybės narės nustatymo procesą, atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą atliekanti valstybė narė surengia asmeninį pokalbį su prašytoju. <...>

2. Asmeninis pokalbis gali būti nerengiamas, jei:

<...>

b) gavęs 4 straipsnyje nurodytą informaciją, prašytojas kitomis priemonėmis jau pateikė informaciją, reikalingą atsakingai valstybei narei nustatyti. Pokalbio nerengianti valstybė narė suteikia prašytojui galimybę pateikti visą papildomą informaciją, reikalingą norint teisingai nustatyti atsakingą valstybę narę, prieš priimant sprendimą dėl prašytojo perdavimo atsakingai valstybei narei pagal 26 straipsnio 1 dalį.

3. Asmeninis pokalbis vyksta tinkamu laiku ir bet kuriuo atveju prieš priimant sprendimą dėl prašytojo perdavimo atsakingai valstybei narei pagal 26 straipsnio 1 dalį.

<...>“

9 Šio reglamento 18 straipsnio „Atsakingos valstybės narės pareigos“ 1 dalyje numatyta:

„Pagal šį reglamentą atsakinga valstybė narė įpareigojama:

- a) 21, 22 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis perimti savo žinion prašytoją, prašymą pateikusį kitoje valstybėje narėje;
- b) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti prašytoją, kurio prašymas yra nagrinėjamas ir kuris paprašė tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje;
- c) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, atsiėmusį nagrinėjamą prašymą ir paprašiusį tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba esantį kitos valstybės narės teritorijoje be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento;
- d) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, kurio prašymas buvo atmestas ir kuris paprašė apsaugos kitoje valstybėje narėje arba kuris be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje.“

10 Reglamento „Dublinas III“ 19 straipsnyje numatyta:

„1. Jei valstybė narė prašytojui išduoda teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą, tai valstybei narei pereina 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos.

2. 18 straipsnio 1 dalies c arba d punktuose nurodytos pareigos nebetaikomos, kai atsakinga valstybė narė, paprašyta perimti žinion arba atsiimti prašytoją arba kitą 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį, gali nustatyti, kad atitinkamas asmuo ne trumpiau kaip tris mėnesius yra išvykęs iš valstybių narių teritorijos, išskyrus atvejus, kai tas asmuo turi atsakingos valstybės narės išduotą galiojantį teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą.

<...>

3. 18 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nustatytos pareigos nebetaikomos, kai atsakinga valstybė, paprašyta atsiimti prašytoją arba kitą asmenį, kaip nurodyta 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte, gali nustatyti, kad atitinkamas asmuo išvyko iš valstybių narių teritorijos pagal sprendimą dėl grąžinimo arba išsiuntimo, kurį ji priėmė atsiėmus arba atmetus prašymą.

<...>“

11 Šio reglamento 21 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Jei valstybė narė, kuriai buvo pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas, mano, kad už to prašymo nagrinėjimą yra atsakinga kita valstybė narė, ji gali kuo skubiau ir jokia būdu ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo to prašymo pateikimo, kaip apibrėžta 20 straipsnio 2 dalyje, dienos paprašyti, kad ta kita valstybė narė perimtų prašytoją savo žinion.“

12 Šio reglamento 22 straipsnyje numatyta:

„1. Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir sprendimą dėl prašymo perimti prašytoją savo žinion pateikia per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

<...>

7. Tai, kad sprendimas nepriimamas per 1 dalyje nustatytą dviejų mėnesių laikotarpį ir per 6 dalyje minėtą vieno mėnesio laikotarpį, prilygsta prašymo priėmimui ir reiškia pareigą perimti asmenį savo žinion, taip pat pareigą tinkamai pasirūpinti atvykimo organizavimu.“

13 To paties reglamento 24 straipsnyje nustatyta:

„1. Kai valstybė narė, kurios teritorijoje 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento ir kurioje nepateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, mano, kad kita valstybė narė atsakinga pagal 20 straipsnio 5 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktus, ji gali paprašyti tos kitos valstybės narės tą asmenį atsiimti.

2. Nukrypstant nuo 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse [(OL L 348, 2008, p. 98)] 6 straipsnio 2 dalies, kai valstybė narė, kurios teritorijoje asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento, nusprendžia atlikti paiešką sistemoje „Eurodac“ <...>, prašymas atsiimti šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodytą asmenį arba jo 18 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą asmenį, kurio tarptautinės apsaugos prašymas nebuvo atmestas galutiniu sprendimu, pateikiamas kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo pranešimo apie atitiktį sistemoje „Eurodac“ gavimo <...>

<...>

5. Prašymas atsiimti 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą asmenį pateikiamas naudojant standartinę formą ir apima tiesioginius ar netiesioginius įrodymus, kaip aprašyta dviejuose 22 straipsnio 3 dalyje minėtuose sąrašuose, ir (arba) svarbias ištraukas iš asmens pareiškimų, leidžiančias prašomos valstybės narės valdžios institucijoms patikrinti, ar ji yra atsakinga, remiantis šiame reglamente nustatytais kriterijais.

<...>“

14 Reglamento „Dublinas III“ 25 straipsnyje numatyta:

„1. Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, priima sprendimą dėl prašymo atsiimti atitinkamą asmenį. Jei prašymas yra grindžiamas duomenimis, gautais iš sistemos „Eurodac“, tas terminas sutrumpinamas iki dviejų savaičių.

2. Nesiėmus veiksmų per 1 dalyje minėtą vieno mėnesio ar dviejų savaičių laikotarpį, laikoma, kad su prašymu sutinkama ir prisiimama pareiga atsiimti atitinkamą asmenį, taip pat pareiga tinkamai pasirūpinti atvykimo organizavimu.“

15 Šio reglamento 26 straipsnyje „Pranešimas apie sprendimą dėl perdavimo“ nustatyta:

„1. Jei prašoma valstybė narė sutinka prašytoją arba kitą 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti, prašančioji valstybė narė praneša atitinkamam asmeniui apie sprendimą perduoti jį atsakingai valstybei narei ir atitinkamais atvejais jo tarptautinės apsaugos prašymo nenagrinėjimą. <...>

2. 1 dalyje nurodytame sprendime taip pat nurodoma informacija, kokiomis teisės gynimo priemonėmis galima naudotis, įskaitant teisę atitinkamais atvejais kreiptis dėl sprendimo vykdymo sustabdymo, ir informacija apie pasinaudojimui tokiomis teisės gynimo priemonėmis ir perdavimo vykdymui taikomus terminus ir prireikus pateikiama informacija apie tai, kur ir kada atitinkamas asmuo turėtų atvykti, jei tas asmuo į atsakingą valstybę narę keliauja savarankiškai.

<...>“

16 Šio reglamento 27 straipsnyje „Teisės gynimo priemonės“ nustatyta:

„1. Prašytojas arba kitas 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas asmuo turi teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę ir gali pateikti teismui skundą dėl sprendimo dėl perdavimo faktinių ir teisinių pagrindų arba prašyti jį peržiūrėti.

2. Valstybės narės numato pagrįstą laiko tarpą, per kurį atitinkamas asmuo gali įgyvendinti teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę pagal 1 dalį.

3. Sprendimų dėl perdavimo apskundimo arba peržiūrėjimo tikslais valstybės narės savo nacionalinėje teisėje nustato, kad:

a) skundas arba sprendimo peržiūrėjimas suteikia atitinkamam asmeniui teisę likti atitinkamoje valstybėje narėje, kol bus gauti skundo ar peržiūrėjimo rezultatai[,] arba

b) perdavimo vykdymas automatiškai sustabdomas ir toks sustabdymas pasibaigia po tam tikro pagrįsto laikotarpio, per kurį teismas po atidaus ir nuodugnaus nagrinėjimo yra priėmęs sprendimą dėl skundžiamo arba peržiūrimo sprendimo vykdymo sustabdymo[,] arba

c) atitinkamam asmeniui suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį prašyti teismo sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikoma veiksminga teisės gynimo priemonė, sustabdydamos perdavimo vykdymą, kol bus priimtas sprendimas dėl pirmo sustabdymo prašymo. <...>

4. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos gali *ex officio* nuspręsti sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas.

<...>“

17 To paties reglamento 28 straipsnis „Sulaikymas“ išdėstytas taip:

„1. Valstybės narės negali sulaikyti asmens vien dėl to, kad jam taikoma šiuo reglamentu nustatyta procedūra.

2. Jei nustatoma didelė rizika, kad asmuo pasislėps, valstybės narės gali sulaikyti atitinkamą asmenį, kad būtų užtikrintos perdavimo procedūros pagal šį reglamentą, individualiai įvertinus konkretų atvejį, ir tik jei sulaikymas yra proporcingas ir kitos švelnesnės alternatyvios prievartos priemonės negali būti veiksmingai taikomos.

3. Sulaikymas trunka kuo trumpesnę laikotarpį ir ne ilgiau nei pagrįstai būtina reikalaujamoms administracinėms perdavimo procedūroms su deramu kruopštumu atlikti, kol bus įvykdytas perdavimas pagal šį reglamentą.

Kai asmuo sulaikomas pagal šį straipsnį, prašymo perimti savo žinion arba atsiimti pateikimo laikotarpis neviršija vieno mėnesio nuo prašymo pateikimo. Pagal šį reglamentą procedūrą atliekanti valstybė narė tokiais atvejais paprašo atsakymą pateikti skubiai. Toks atsakymas pateikiamas per dvi

savaite nuo prašymo gavimo. Tai, kad neatsakoma per dviejų savaičių laikotarpį, prilygsta prašymo priėmimui ir reiškia pareigą perimti asmenį savo žinion arba jį atsiimti, įskaitant pareigą tinkamai pasirūpinti atvykimo organizavimu.

<...>

18 Reglamento „Dublinas III“ 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Prašytojas arba kitas 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas asmuo iš prašančiosios valstybės narės atsakingai valstybei narei perduodamas pagal prašančiosios valstybės narės nacionalinę teisę, atitinkamoms valstybėms narėms pasikonsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo kitos valstybės narės prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti gavimo arba nuo galutinio sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas pagal 27 straipsnio 3 dalį.

<...>

2. Tais atvejais, kai perdavimas per šešis mėnesius neįvyksta, atsakinga valstybė narė atleidžiama nuo pareigų atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti, o atsakomybė pereina prašančiajai valstybei narei. Šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki vienerių metų, jei perdavimas negalėjo įvykti dėl atitinkamo asmens įkalinimo, arba ne ilgiau kaip iki aštuoniolikos mėnesių, jei atitinkamas asmuo slapstosi.“

Reglamentas (EB) Nr. 1560/2003

19 2003 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1560/2003, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, taikymo taisykles (OL L 222, 2003, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 200, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 4 straipsnyje „Prašymų dėl atsiėmimo svarstymas“ numatyta:

„Jei prašymas dėl atsiėmimo remiasi medžiaga, pateikta Eurodac Centrinio padalinio ir patikrinta prašančiosios valstybės narės <...>, prašoma valstybė narė patvirtinti prisiimanti atsakomybę[,] išskyrus atvejus, kai tyrimų išvados parodo, kad jos įsipareigojimai nustojo galioti pagal [reglamento „Dublinas III“ 20 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą arba 19 straipsnio 1, 2 arba 3 dalis]. Faktų, kad įsipareigojimai nustojo galioti pagal šias nuostatas, gali būti pasiremta tik esant daiktiniams įrodymams arba pagrįstiems ir galintiems būti patikrintiems prieglobsčio prašytojo pareiškimais.“

20 Įgyvendinimo reglamento 6 straipsnyje „Teigiamas atsakymas“ numatyta:

„Jei valstybė narė prisiima atsakomybę, tai turi atsispindėti jos atsakyme, nurodant [reglamento „Dublinas III“] nuostatą, kuria remiantis ji prisiimta, be to, atsakyme turi būti ir praktinės detalės, susijusios su tolesniu perdavimu, pavyzdžiui, duomenys apie įstaigą arba asmenį, su kuriuo reikia susisiekti.“

Prancūzijos teisė

- 21 Klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms galiojusio *code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile* (Užsieniečių atvykimo į šalį, buvimo joje ir prieglobsčio teisės kodeksas, toliau – *Ceseda*) L. 512-1 straipsnio III dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Tais atvejais, kai užsienietis sulaikomas pagal 551-1 straipsnį, jis gali administracinio teismo pirmininko prašyti panaikinti įpareigojimą išvykti iš Prancūzijos teritorijos, sprendimą atsisakyti suteikti savanoriško išvykimo terminą, sprendimą dėl priimančiosios šalies ir, jei reikia, kartu priimtą sprendimą uždrausti grįžti į Prancūzijos teritoriją, per keturiasdešimt aštuonias valandas nuo pranešimo apie juos, kai apie šiuos sprendimus pranešama kartu su sprendimu jį sulaikyti. <...>“

- 22 Šio kodekso L. 551-1 straipsnio pirma pastraipa suformuluota taip:

„L. 561-2 straipsnio I dalies 1–7 punktuose numatytais atvejais užsienietis, kuris negali pateikti tapatybę patvirtinančių įrodymų, tinkamų užtikrinti, kad neatsiras L. 511-1 straipsnio II dalies 3 punkte numatyto pavojaus, gali būti administracinės institucijos sulaikomas <...> keturiasdešimt aštuonioms valandoms.“

- 23 Minėto kodekso L. 561-2 straipsnio I dalyje numatyta:

„Administracinė institucija gali priimti sprendimą taikyti namų areštą užsieniečiui, kuris negali nedelsdamas išvykti iš Prancūzijos teritorijos, bet vis dar esama pagrįstos tikimybės jį išvežti arba išvesdinti, jeigu:

1. Šis užsienietis turi būti perduotas Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingoms institucijoms <...> arba dėl jo priimtas sprendimas jį perduoti pagal L. 742-3 straipsnį.

<...>

7. Buvo priimtas sprendimas šiam užsieniečiui taikyti namų areštą pagal šio straipsnio 1–6 punktus arba jį sulaikyti <...>, dėl kurio jis neįvykdė jam nustatytos išvežimo arba išvesdinimo priemonės arba ją įvykdė, tačiau grįžo į Prancūziją, nors ši priemonė jam dar galioja.

<...>“

- 24 *Ceseda* VII knygos „Teisė į prieglobstį“ II skyriaus „Valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo procedūra“ L. 742-1 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Kai administracinė institucija mano, kad pagal kompetenciją prašymą suteikti prieglobstį turi nagrinėti kita valstybė, kuriai ji ketina pateikti prašymą, užsienietis turi teisę likti Prancūzijos teritorijoje iki valstybės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo procedūros pabaigos ir tam tikrais atvejais iki jo faktinio perdavimo šiai valstybei. <...>“

- 25 Minėto kodekso L. 742-3 straipsnyje įtvirtinta:

„Pagal L. 742-1 straipsnio antros pastraipos nuostatas užsienietis, už kurio prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakinga kita valstybė, gali būti perduotas valstybei, atsakingai už šį nagrinėjimą.

Motyvuotą sprendimą perduoti administracinė institucija priima raštu.

Apie sprendimą pranešama suinteresuotajam asmeniui. Jame nurodomos teisių gynimo priemonės ir apskundimo terminai, taip pat teisė informuoti arba užtikrinti, kad būtų informuotas konsulas, patarėjas ar bet kuris asmuo jo nuožiūra. <...>“

26 *Ceseda* L. 742-4 straipsnio I dalyje numatyta:

„Užsienietis, kurį perduoti buvo priimtas L. 742-3 straipsnyje nurodytas sprendimas, gali per penkiolika dienų nuo pranešimo apie šį sprendimą prašyti administracinio teismo pirmininko jį panaikinti.

Pirmininkas arba šiuo tikslu jo paskirtas teisėjas <...> priima sprendimą per penkiolika dienų nuo prašymo gavimo.

<...>“

27 To paties kodekso L. 742-5 straipsnyje nustatyta:

„Užsieniečiui, dėl kurio priimtas sprendimas dėl perdavimo, L. 551-1 ir L. 561-2 straipsniai taikomi pranešus apie šį sprendimą.

Sprendimas dėl perdavimo negali būti automatiškai vykdomas, kol nesibaigė penkiolikos dienų terminas arba, jeigu kartu su sprendimu dėl perdavimo jam pranešama apie pagal L. 551-1 straipsnį priimtą sprendimą dėl sulaikymo arba pagal L. 561-2 straipsnį priimtą sprendimą dėl namų arešto, kol nesibaigė keturiasdešimt aštuonių valandų terminas arba, jei kreipiamasi į administracinį teismą, kol jis nepriima sprendimo.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

28 2016 m. lapkričio 26 d. Pa de Kalė (Prancūzija) pasienio ir oro policija Kalė (Prancūzija) uosto terminalo riboto patekimo zonoje atliko Adil Hassan tapatybės patikrinimą. Pareigūnams atlikus patikrinimą „Eurodac“ sistemoje, paaiškėjo, kad Vokietijos valdžios institucijos 2015 m. lapkričio 7 d. ir gruodžio 14 d. buvo paėmusios jo pirštų atspaudus ir kad tuo metu Vokietijoje jis pateikė tarptautinės apsaugos prašymą, o Prancūzijoje tokio prašymo nepateikė.

29 Tą pačią dieną, kai buvo atliktas tapatybės patikrinimas ir patikrinimas sistemoje Eurodac, Pa de Kalė prefektas kreipėsi į Vokietijos valdžios institucijas su prašymu perimti A. Hassan savo žinion, be to, tuo pat metu priėmė sprendimą jį perduoti Vokietijai ir sulaikyti. Apie šį sprendimą A. Hassan buvo pranešta tą pačią dieną.

30 A. Hassan, remdamasis *Ceseda* L. 512-1 straipsnio III dalies nuostatomis, apskundė jam taikytą administracinio sulaikymo priemonę *tribunal de grande instance de Lille* (Lilio apygardos teismas, Prancūzija) laisvių ir sulaikymo klausimus sprendžiančiam teisėjui. 2016 m. lapkričio 29 d. sprendimu šis teismas nurodė šią priemonę panaikinti.

31 Be to, A. Hassan pareiškė sustabdomojo poveikio skundą *tribunal administratif de Lille* (Lilio administracinis teismas, Prancūzija) dėl 2016 m. lapkričio 26 d. sprendimo, kiek juo nurodyta jį perduoti Vokietijai.

32 Tame skunde A. Hassan nurodo, be kita ko, kad šiuo sprendimu pažeidžiamas reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnis, nes šis sprendimas priimtas ir jam apie jį pranešta, kol dar negauta prašomos valstybės narės, šiuo atveju – Vokietijos Federacinės Respublikos, tiesioginio arba numanomo atsakymo į Prancūzijos valdžios institucijų prašymą dėl jo atsiėmimo.

33 Pa de Kalė prefektas savo ruožtu teigia, kad nei šis 26 straipsnis, nei jokia kita nacionalinės teisės nuostata neužkertama jam kelio nuo sulaikymo momento priimti sprendimą dėl perdavimo ir apie jį pranešti suinteresuotajam asmeniui, kuris gali dėl jo pasinaudoti reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnyje numatytomis teisių gynimo priemonėmis. Pagal nacionalinę teisę tam, kad galėtų

A. Hassan galėtų būti sulaikytas, jis net privalėjo priimti sprendimą dėl perdavimo, nelaukdamas prašomos valstybės narės atsakymo. Bet kuriuo atveju perdavimas negali būti atliktas, kol prašoma valstybė narė nesutinka atsiimti savo žinion atitinkamo asmens.

- 34 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Pa de Kalé prefektas neprivalėjo priimti sprendimo dėl perdavimo tam, kad galėtų taikyti A. Hassan administracinį sulaikymą, nes toks sulaikymas numatytas reglamento „Dublinas III“ 28 straipsnyje, o šis reglamentas taikomas tiesiogiai. Vis dėlto jis pripažįsta, kad pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais rėmėsi prefektas priimdamas sprendimą dėl perdavimo, nebuvo draudžiama priimti tokį sprendimą kartu su sprendimu dėl sulaikymo. Jam kyla klausimas dėl tokios administracinės praktikos suderinamumo su reglamento „Dublinas III“ 26 straipsniu.
- 35 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atkreipia dėmesį į tai, kad nacionalinių teismų pozicija šiuo klausimu skiriasi, ir nurodo, kad kai kurie administraciniai teismai mano, jog sprendimas dėl perdavimo gali būti priimamas ir apie jį susijusiam asmeniui gali būti pranešama dar negavus prašomos valstybės narės atsakymo, o kiti teismai mano, kad prašančioji valstybė narė, prieš priimdama tokį sprendimą ir apie jį pranešdama, turi laukti reglamento „Dublinas III“ 20–25 straipsniuose numatytos atsakingos valstybės narės nustatymo procedūros pabaigos.
- 36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad tiek pagal pažodinį reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio skirtingų kalbinių versijų, tiek pagal teleologinį minėtos nuostatos ir su ja susijusių šio teksto nuostatų aiškinimą labiau reiktų pritarti antrajam aiškinimui, tai, be kita ko, patvirtina ir kitų reglamento „Dublinas III“ *travaux préparatoires* analizė.
- 37 Jis patikslina, kad sprendimo dėl perdavimo priėmimas ir pranešimas apie jį iki prašomos valstybės narės atsakymo nebūtų užkirtę kelio atitinkamam asmeniui veiksmingai ginčyti tokio sprendimo kompetentingame teisme pagal reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnį pateikiant stabdomąjį poveikį turintį skundą. Jei paaiškėtų, kad prašoma valstybė narė nėra atsakinga pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus, sprendimas dėl perdavimo galėtų būti atšauktas.
- 38 Tokiomis sąlygomis *tribunal administratif de Lille* (Lilio administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [reglamento „Dublinas III“] 26 straipsnio nuostatos draudžia valstybės narės, kuri kitai valstybei narei, kurią pagal reglamentu nustatytus kriterijus laiko atsakinga, pateikė prašymą perimti savo žinion arba atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, kuris pateikė tarptautinės apsaugos prašymą, dėl kurio dar nepriimta galutinio sprendimo, arba bet kurį kitą reglamento 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį, kompetentingoms valdžios institucijoms priimti sprendimą dėl perdavimo ir apie jį pranešti suinteresuotajam asmeniui, kol iš prašomos valstybės negauta sutikimo dėl šio perėmimo savo žinion arba atsiėmimo?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 39 Savo prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja draudžiama valstybei narei, kuri kitai valstybei narei, pirmosios nuomone, atsakingai už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus, pateikia prašymą perimti savo žinion arba atsiimti asmenį, nurodytą minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalyje, priimti sprendimą dėl to asmens perdavimo ir apie jį pranešti, kol prašoma valstybė narė nedavė tiesioginio arba netiesioginio sutikimo dėl tokio prašymo.

- 40 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą, reikia atsižvelgti į jos formuluotę, genezę, jos kontekstą ir teisės aktų, kurio dalis ji yra, siekiamus tikslus (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Acacia ir D'Amato*, C-397/16 ir C-435/16, EU:C:2017:992, 31 punktą ir 2018 m. balandžio 17 d. Sprendimo *Egenberger*, C-414/16, EU:C:2018:257, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Šiuo klausimu, pirma, dėl reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalies formuluotės reikia pažymėti, kad šioje nuostatoje įtvirtinta, jog, jei prašoma valstybė narė sutinka prašytoją arba kitą šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti, prašančioji valstybė narė praneša atitinkamam asmeniui apie sprendimą perduoti jį atsakingai valstybei narei ir atitinkamais atvejais apie sprendimą nenagrinti jo tarptautinės apsaugos prašymo.
- 42 Taigi iš pačios reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalies formuluotės, ir, kaip pažymėjo ir generalinis advokatas savo išvados 35 punkte, beveik visomis kalbinėmis versijomis, matyti, kad apie sprendimą dėl perdavimo suinteresuotajam asmeniui gali būti pranešama tik jeigu, ir, vadinasi, kai prašomoji valstybė narė sutiko patenkinti prašymą perimti savo žinion ar atsiimti arba tam tikrais atvejais pasibaigus terminams, per kuriuos prašoma valstybė narė privalo atsakyti į šį prašymą, nes, jeigu ji nesiima veiksmų, pagal reglamento „Dublinas III“ 22 straipsnio 7 dalį ir 25 straipsnio 2 dalį tai reiškia, kad ji sutinka su tokiu prašymu.
- 43 Iš pačios reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalies formuluotės akivaizdžiai matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė tikslią procedūros nuo prašomos valstybės narės sprendimo patenkinti prašymą perimti savo žinion arba atsiimti iki pranešimo apie sprendimą dėl perdavimo atitinkamam asmeniui eigą.
- 44 Dėl minėto 26 straipsnio 1 dalies genezės reikia pažymėti, kad, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 36 punkte, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, pasiūlyme (KOM/2008/0820 galutinis) išdėstyti Reglamentą Nr. 343/2003, kuriuo remiantis buvo priimtas reglamentas „Dublinas III“, nauja redakcija buvo paminėtas reikalavimas aiškiau nustatyti pranešimo apie sprendimą dėl perdavimo suinteresuotajam asmeniui tvarką, siekiant garantuoti teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę.
- 45 Kaip matyti iš šio reglamento pasiūlymo aiškinamojo memorandumo, aiškiau turėjo būti nustatytas pranešimo apie sprendimą dėl perdavimo momentas, forma ir turinys. To paties pasiūlymo 25 straipsnio 1 dalyje, kuri tapo reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalimi ir kurioje buvo numatyta ši aiškesnė tvarka, vykstant teisėkūros procedūrai nepadaryta jokių reikšmingų pakeitimų šiuo klausimu.
- 46 Vadinasi, iš pačios reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalies formuluotės, atsižvelgiant į minėtos nuostatos priėmimo istoriją, matyti, kad apie sprendimą dėl perdavimo atitinkamam asmeniui gali būti pranešama tik kai prašoma valstybė narė tiesiogiai arba netiesiogiai sutiko šį asmenį priimti arba atsiimti (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *A.S.*, C-490/16, EU:C:2017:585, 33 punktą).
- 47 Reglamento „Dublinas III“ bendroji sistema patvirtina tokį aiškinimą.
- 48 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalis yra jo VI skyriuje „Perėmimo savo žinion ir atsiėmimo procedūros“, kuriame išdėstytos tų procedūrų etapus reglamentuojančios nuostatos ir keli imperatyvūs terminai, kurie padeda nustatyti valstybę narę, atsakingą už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 49 Šios priėmimo savo žinion ir atsiėmimo procedūros būtina turi būti vykdomos laikantis taisyklių, išdėstytų, be kita ko, minėtame VI skyriuje (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Mengesteab*, C-670/16, EU:C:2017:587, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 50 Todėl, remiantis reglamento „Dublinas III“ VI skyriaus II ir III skirsniais, susijusiais su perėmimo savo žinion ir atsiėmimo prašymams taikomomis procedūromis, darytina išvada, kad pirmiausia prašančioji valstybė narė pagal minėto reglamento 21 straipsnio 1 dalies, 23 straipsnio 1 dalies ir 24 straipsnio 1 dalies nuostatas gali paprašyti kitos valstybės narės atitinkamai perimti savo žinion arba atsiimti atitinkamą asmenį.
- 51 Toliau prašoma valstybė narė atitinkamai pagal reglamento „Dublinas III“ 22 straipsnio 1 dalį ar 25 straipsnio 1 dalį atlieka būtinus patikrinimus ir nustato, ar ji atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą, atsižvelgdama į to reglamento III skyriuje nustatytus kriterijus, ir tada priima sprendimą dėl prašymo perimti savo žinion ar atsiimti per tose nuostatose numatytus terminus.
- 52 Taigi prašoma valstybė narė, tik atlikusi minėtus patikrinimus, gali nuspręsti dėl prašymo perimti savo žinion arba atsiimti ir atsakyti prašančiajai valstybei narei. Atsižvelgiant į tai, teigiamas atsakymas iš esmės reiškia sutikimą, kad atitinkamas asmuo būtų perduotas, tada iš esmės minėtas perdavimas vykdomas pagal reglamento „Dublinas III“ 29 straipsnio nuostatas (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *A.S.*, C-490/16, EU:C:2017:585, 50 punktą).
- 53 Reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalimi, kuri kartu su šio reglamento 27 straipsniu, reglamentuojančiu teisių gynimo priemones, yra minėto reglamento VI skyriaus IV skirsnyje „Procedūrinės garantijos“, pagal kurią prašanti valstybė narė įpareigojama pranešti atitinkamam asmeniui apie sprendimą dėl perdavimo, siekiama sustiprinti šio asmens teisių apsaugą užtikrinant, kad kai perėmimo savo žinion arba atsiėmimo procedūroje dalyvaujančios valstybės narės iš esmės susitaria dėl perdavimo, šis asmuo būtų išsamiai informuojamas apie tokį sprendimą pagrindžiančius motyvus, kad, prireikus jis galėtų apskusti jį kompetentingame teisme ir prašyti sustabdyti jo vykdymą.
- 54 Taigi reglamento „Dublinas III“ bendra sistema taip pat patvirtina šio reglamento 26 straipsnio 1 dalies aiškinimą, kad apie sprendimą dėl perdavimo atitinkamam asmeniui gali būti pranešama tik tada, kai prašomoji valstybė narė sutiko šį asmenį perimti savo žinion arba jį atsiimti.
- 55 Tas pats pasakytina ir apie reglamento „Dublinas III“ tikslą, priešingai, nei, atrodo, mano Europos Komisija.
- 56 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją reglamentu „Dublinas III“ siekiama įtvirtinti aiškų ir veiksmingą atsakingos valstybės narės nustatymo būdą, kuris ir valstybėms narėms, ir atitinkamiems asmenims būtų grindžiamas objektyviais ir teisingais kriterijais ir leistų greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūras ir nepakenkti siekiui greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus, užtikrinant pagal minėto reglamento 19 konstatuojamąją dalį šiuo reglamentu įtvirtintą teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę, kai priimami sprendimai dėl perdavimo (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 7 d. Sprendimo *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 42 punktą ir 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Shiri*, C-201/16, EU:C:2017:805, 31 ir 37 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 57 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino tarptautinės apsaugos prašymą pateikusiems asmenims garantuojamos teisminės gynybos paaukoti dėl šio reikalavimo greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 7 d. Sprendimo *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 57 punktą ir 2017 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Amayry Khir*, C-60/16, EU:C:2017:675, 65 punktą).

- 58 Dėl Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje užtikrinamos veiksmingos teisinės gynybos iš reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnio 1 dalies matyti, kad tarptautinės apsaugos prašytojas turi teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę ir gali apskųsti teismui sprendimą dėl perdavimo arba prašyti jį peržiūrėti dėl faktinių ir teisinių pagrindų. Tokia priemonė, kurios taikymo sritis negali būti aiškinama siaurai, turi apimti, pirma, šio reglamento taikymo patikrinimą, atsižvelgiant į tai, ar paisoma jo III skyriuje įtvirtintų kriterijų ir jo VI skyriuje numatytų procedūrinių garantijų, ir, antra, teisinių ir faktinių aplinkybių, susiklosčiusių valstybėje narėje, kuriai perduodamas prašytojas, vertinimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *A.S., C-490/16*, EU:C:2017:585, 26–28 punktus; 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Mengesteab, C-670/16*, EU:C:2017:587, 43, 47 ir 48 punktus ir 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Shiri, C-201/16*, EU:C:2017:805, 36 ir 37 punktus).
- 59 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad jei būtų pripažinta, jog apie sprendimą dėl perdavimo suinteresuotajam asmeniui galima pranešti dar negavus prašomosios valstybės narės atsakymo į prašymą perimti savo žinion arba atsiimti, gali atsitikti taip, kad šis asmuo, siekdamas užginčyti šį sprendimą, turėtų skundą pateikti per terminą, kuris baigiasi tuo momentu, kai prašoma valstybė narė turi pateikti savo atsakymą, arba, kaip ir pagrindinėje byloje, dar net negavus minėto atsakymo, nes pagal reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnio 2 dalį valstybės narės privalo nustatyti terminą, per kurį atitinkamas asmuo gali įgyvendinti teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę, ir šioje nuostatoje numatyta vienintelė pareiga, kad tas terminas būtų pagrįstas.
- 60 Šiomis aplinkybėmis suinteresuotasis asmuo prirėkęs būtų priverstas prevenciškai, prašomai valstybei narei dar neatsakius dėl prašymo perimti atitinkamą asmenį savo žinion arba jį atsiimti, apskųsti sprendimą dėl perdavimo arba prašyti jį peržiūrėti remiantis reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnio 1 dalimi. Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad iš principo toks skundas arba toks prašymas peržiūrėti gali būti pateiktas tik tokiu atveju, kai prašoma valstybė narė sutiko su šiuo prašymu (pagal analogiją žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Mengesteab, C-670/16*, EU:C:2017:587, 60 punktą).
- 61 Be to, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 46–48 punktuose, reglamento „Dublinas III“ 27 straipsnio 1 dalyje numatyta teisių gynimo priemonės apimtis galėtų būti ribojama, jeigu sprendimas dėl perdavimo, kuris priimamas ir apie kurį atitinkamam asmeniui pranešama dar negavus prašomos valstybės narės atsakymo į prašymą perimti savo žinion arba atsiimti, būtų grindžiamas tik prašančiosios valstybės narės surinktais įrodymais ir informacija, o ne iš prašomos valstybės narės gautais įrodymais ir informacija, pavyzdžiui, atsakymo į prašymą perimti savo žinion ar atsiimti data arba motyvų, dėl kurių ji nusprendė sutikti su šiuo prašymu, jei jos atsakymas yra tiesioginis, turiniu.
- 62 Taigi reikia pripažinti, kaip tai nurodė ir generalinis advokatas savo išvados 48 punkte, kad tokia iš prašomos valstybės narės gauta informacija yra ypač svarbi nagrinėjant skundus ar prašymus dėl peržiūros, pateiktus dėl perėmimo savo žinion procedūroje priimto sprendimo dėl perdavimo, nes prašoma valstybė narė privalo išsamiai patikrinti, ar ji yra atsakinga pagal reglamente „Dublinas III“ nustatytus kriterijus, ir atsižvelgti į informaciją, kuri nebūtinai yra žinoma prašančiai valstybei narei (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 7 d. Sprendimo *Ghezl bash, C-63/15*, EU:C:2016:409, 43 punktą).
- 63 Be to, reikia priminti, kad prašomai valstybei narei gali tekti neigiamai atsakyti į prašymą perimti savo žinion arba atsiimti, net ir tuo atveju, jeigu sistemos Eurodac rezultatai būtų teigiami, būtent tada, kai ji konstatuoja, kad jos atsakomybė nebetaikoma pagal reglamento „Dublinas III“ 19 straipsnį arba 20 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, kaip tai patvirtinama ir Įgyvendinimo reglamento 4 straipsnyje, todėl pareiškėjas turi turėti galimybę remtis šia aplinkybe nagrinėjant jo skundą (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 7 d. Sprendimo *Karim, C-155/15*, EU:C:2016:410, 26 ir 27 punktus).
- 64 Be to, dėl aplinkybės, nurodytos šio sprendimo 33 punkte, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, sprendimo dėl perdavimo vykdymas sustabdomas, kol gaunamas prašomos valstybės narės atsakymas, pakanka pažymėti, kad nė vienoje iš reglamento „Dublinas III“ nuostatų nenumatyta tokio sustabdymo. Iš tikrųjų šio reglamento 27 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytos taisyklės

dėl skundų stabdomojo poveikio susijusios su galimybe sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą laikotarpiu nuo skundo arba prašymo peržiūrėti pateikimo dienos iki to laiko (vėliausiai), kol bus priimtas sprendimas dėl to skundo ar prašymo peržiūrėti, nors tokio skundo arba prašymo peržiūrėti pateikimas nebūtinai reiškia, kad sprendimo dėl perdavimo vykdymas sustabdomas (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Khir Amayry*, C-60/16, EU:C:2017:675, 64 bei 68 punktus ir 2018 m. sausio 25 d. Sprendimo *Hasan*, C-360/16, EU:C:2018:35, 38 punktą).

- 65 Todėl pripažinus, kad apie tokį sprendimą gali būti pranešama, kaip tai suprantama pagal reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalį, dar negavus prašomos valstybės narės atsakymo, tose teisinėse sistemose, kuriose, priešingai nei nagrinėjamoje pagrindinėje byloje, nenumatyta sustabdyti tokio sprendimo vykdymo iki minėto atsakymo, reikštų pavojų, kad atitinkamas asmuo šiai valstybei narei būtų perduotas dar iš esmės negavus jos sutikimo.
- 66 Be to, reglamento „Dublinas III“ tikslas, kaip buvo priminta šio sprendimo 56 punkte, yra įtvirtinti aiškų ir veiksmingą valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdą, todėl negalima sutikti su tuo, kad minėto reglamento 26 straipsnio 1 dalies, kuria teisės aktų leidėjas siekė išplėsti suinteresuoto asmens teisių apsaugą, aiškinimas galėtų skirtis, atsižvelgiant į su atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra susijusių valstybių narių teisės aktus.
- 67 Vadovaujantis ta pačia logika, aplinkybė, kad pagal Prancūzijos teisės aktus neleidžiama atitinkamo asmens sulaikyti, kol jam nepranešta apie sprendimą dėl perdavimo, t. y. problema, kuri, kaip patvirtino ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kyla tik pagal nacionalinę teisę, negali paneigti reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalies aiškinimo, pateikto šio sprendimo 46 punkte. Be to, iš šio reglamento 28 straipsnio 2 ir 3 dalių aiškiai matyti, kad valstybės narės gali sulaikyti atitinkamą asmenį net iki prašymo perimti savo žinion arba atsiimti pateikimo prašomai valstybei narei, jei tenkinamos šiame straipsnyje numatytos sąlygos, vadinasi, pranešimas apie sprendimą dėl perdavimo nėra būtina tokio sulaikymo sąlyga (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 15 d. Sprendimo *Al Chodor*, C-528/15, EU:C:2017:213, 25 punktą ir 2017 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Khir Amayry*, C-60/16, EU:C:2017:675, 25–27, 30 ir 31 punktus).
- 68 Taigi reglamento „Dublinas III“ tikslas ne tik nepaneigia šio sprendimo 46 punkte pateikto aiškinimo, bet jį dar ir patvirtina.
- 69 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia ne tik apie momentą, kada turi būti pranešta apie sprendimą dėl perdavimo, bet ir apie momentą, kada toks sprendimas turi būti priimtas.
- 70 Šiuo klausimu iš tiesų reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalies tekste daroma nuoroda į pranešimą apie sprendimą dėl perdavimo, o ne į jo priėmimą. Vis dėlto šio reglamento 5 straipsnio 2 dalies b punkte ir 5 straipsnio 3 dalyje, kuriose atitinkamai nurodytos sąlygos, kuriomis valstybė narė, nustatydamą atsakingą valstybę narę, gali nerengti pokalbio su prašytoju, ir momentas, kada jis turi įvykti, įtvirtinta, kad toks pokalbis turi įvykti ar bet kuri kita galimybė prašytojui pateikti visą reikšmingą informaciją turi būti suteikta prieš priimant sprendimą dėl perdavimo pagal 26 straipsnio 1 dalį.
- 71 Be to, reikia pažymėti, kad pagal reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą sprendime dėl perdavimo turi būti nurodyta informacija, kokiomis teisės gynimo priemonėmis galima naudotis, įskaitant teisę atitinkamais atvejais kreiptis dėl sprendimo vykdymo sustabdymo, ir informacija apie pasinaudojimui tokiomis teisės gynimo priemonėmis ir perdavimo vykdymui taikomus terminus, prireikus pateikiama informacija apie tai, kur ir kada atitinkamas asmuo turėtų atvykti, jei tas asmuo į atsakingą valstybę narę keliauja savarankiškai.

- 72 Kaip pažymėjo ir generalinis advokatas savo išvados 44 punkte, tokia informacija iš esmės priklauso tiek nuo momento, kada prašoma valstybė narė atsako į prašymą perimti savo žinion arba atsiimti, tiek nuo minėto atsakymo turinio, išdėstyto pagal Įgyvendinimo reglamento 6 straipsnyje nurodytas taisykles, jei atsakymas tiesioginis.
- 73 Bet kuriuo atveju sprendimu dėl perdavimo negalima remtis prieš suinteresuotąjį asmenį, kol jam apie jį nepranešta, o momentas, kada turi būti pranešta, kaip matyti iš to, kas išdėstyta, aiškiai apibrėžtas reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalyje. Tuo remiantis darytina išvada, kad tokio sprendimo priėmimas prieš prašomai valstybei narei pateikiant atsakymą, net jei apie jį būtų pranešta tik pateikus šį atsakymą, negalėtų padėti nei siekiant tikslo greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus, nei tikslo užtikrinti veiksmingą teisminę minėto asmens teisių gynybą, nes skundas dėl sprendimo dėl perdavimo gali būti pateikiamas tik kai apie šį sprendimą jau pranešta (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *A.S., C-490/16*, EU:C:2017:585, 54 punktą).
- 74 Tokioms sąlygomis pagal reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalį taip pat draudžiama priimti sprendimą dėl perdavimo, kol negauta tiesioginio arba netiesioginio prašomos valstybės narės atsakymo į prašymą perimti savo žinion ar atsiimti.
- 75 Remiantis tuo, kas išdėstyta, reglamento „Dublinas III“ 26 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama valstybei narei, kuri kitai valstybei narei, pirmosios nuomone, atsakingai už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus, pateikia prašymą perimti savo žinion arba atsiimti asmenį, nurodytą minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalyje, priimti sprendimą dėl to asmens perdavimo ir apie jį jam pranešti, kol prašoma valstybė narė nedavė tiesioginio arba netiesioginio sutikimo dėl tokio prašymo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 76 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, 26 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja draudžiama valstybei narei, kuri kitai valstybei narei, pirmosios nuomone, atsakingai už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus, pateikia prašymą perimti savo žinion arba atsiimti asmenį, nurodytą minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalyje, priimti sprendimą dėl to asmens perdavimo ir apie jį jam pranešti, kol prašoma valstybė narė nedavė tiesioginio arba netiesioginio sutikimo dėl tokio prašymo.

Parašai.